

hed. Imidlertid er der stillet dette Ting den Opgave — den være saa vanskelig, den være vil — at give en Lov til Forhindring af Børns Tobaksrygning, og der er utvivlsomt ikke et Medlem af noget Parti, der vil nægte, at det er en Nødvendighed at hindre Børn i for stærk Tobaksrygning, i hvert Fald inden Konfirmationsalderen. Opgavens Rigtighed kunne vi alle være med til at erkende. Det er kun, naar det drejer sig om Midlerne, man bliver uenig. Naar jeg nu ved 3die Behandling har taget et fra Udvalgets forskelligt Standpunkt, er det ikke, fordi jeg vil føje noget til, der kunde gøre Sagen vanskeligere gennemførlig, men det er, fordi jeg ønsker at gøre Lovforslaget mere konsekvent. Skal man gaa med til at forhindre Børn i at faa Tobak hos de handlende, maa man, tror jeg — den Tanke er mere og mere bleven fæstnet hos mig — forhindre, at der under nogen som helst Form købes Tobak af Børn. Det er, synes jeg, et konsekvent Standpunkt, og naar man i det hele skal lovgive om denne Sag, kan jeg ikke finde noget andet Standpunkt forsvareligt.

Man vil kunne indvende derimod, at det er dog for galt, at man ikke skal kunne sende sin Søn hen at købe Tobak. Men denne Betydning synes mig at være uden virkelig Betydning, hvor det drejer sig om at ramme et Onde. Hvis man ikke kan lade sin Dreng gaa hen og købe Tobak, maa man undvære Tobak den Dag, eller man maa købe den selv. Det, synes jeg ikke kan være noget Kardinalpunkt. Jeg tror, at skal man se paa Sagen saaledes, at det er vor Opgave at forhindre, at Børn tilegne sig Tobak ved Køb, maa vi skride til den Forandring, jeg har tilladt mig at foreslaa.

Der er fremkommet flere Indsigelser. Der er blandt andet fremkommet Indsigelse fra de københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation, der mener, at Lovforslaget bør føres hen paa et helt andet Omraade, det samme for Resten, som var anskueliggjort i den højtærede Justitsministers Forslag, nemlig at det skal være de handlende tilladt at sælge, men Politiets Opgave at forhindre, at Børn ryge Tobak paa Gader og Stræder. D. v. s., vi skulde tilbage til det Standpunkt, hvor

Politiet bliver sat som Profos, Vogter og Opdrager og skal løbe efter enhver Dreng, der ryger paa Gader og Stræder, for at forhindre ham deri. Det synes mig, at de Angreb, der bleve rejste mod denne Opgave, være saa stærke, at man nu neppe kan give sig til at diskutere dette Standpunkt paa ny, jeg maa endog anse det for at være det uheldigste af alt, at lægge denne Sag i Politiets Haand. Jeg anser af den Grund det Forslag, som Handelsforeningerne have fremsat, for ganske umuligt. Saa er der senere fremkommet en Del Indvendinger fra Automattfabrikkerne, Indvendinger, der for Resten til Dels falde sammen med, hvad der tidligere er sagt angaaende denne Sag og naturligvis i ikke ringe Grad kan udledes derfra, at man mener, denne Fabrikationsvirksomhed vil blive hemmet, naar man forbyder, at der sælges Cigaretter fra Automater. Jeg kan ikke indse, at man, naar man i det hele skal lovgive paa dette Omraade, kan være saa nænsom, at man gaar ind paa disse Indvendinger. Hellere vilde jeg foreslaa det høje Ting at erklære: Opgaven er uløselig, vi ville ikke have noget med den at gøre. En Lov kan ikke paa nogen Vis indrettes saaledes, at den træffer det rette, lad os føre denne Sag tilbage til det Sted, hvor den nærmest hører hjemme, lad os føre den tilbage til Hjemmene, til de Steder, hvor voksne have Opsyn med Børnene, og lad os være fri for, at nogen som helst anden Autoritet blander sig i Sagen! Det Standpunkt kan forsvares. Men har man stillet sig den Opgave, at man vil lovgive om dette Emne, kan jeg ikke med min bedste Villie se andet, end at der kun vil være lidet vundet ved at hindre de handlende i at sælge Tobak fra Butik, hvis man tillader de samme handlende at sælge Tobak fra Automater. Skal man gøre Skridtet, maa man gøre det fuldt ud.

Idet jeg anbefaler mit Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag i den Mening, at Vedtagelsen af det vil være en Vinding for Forslaget, skal jeg i øvrigt kun sige, at jeg vil haabe, at det høje Ting maa blive enigt om dette Spørgsmaal. Jeg er ikke sikker derpaa, jeg nærer den Tro, at den samme Uenighed, der ytrede sig forrige Gang, vi havde Sagen til Behandling, er til Stede endnu. Det viser,